

17. søndag etter pinse

Vår Herre og Gud, vi takker deg for at din Sønn har seiret over døden, og for løftet om at han vil vekke oss opp til nytt liv på den siste dag. Gi din kirke kraft til å tale livets ord i dødens verden, så alle kan komme til tro på ham som er oppstandelsen og livet, Jesus Kristus, din Sønn, vår Herre, som med deg og Den Hellige Ånd lever og råder, én sann Gud fra evighet og til evighet.

Joh 11,17-27.37-44:

17 Da Jesus kom fram, fikk han vite at Lasarus alt hadde ligget fire dager i graven. 18 Betania ligger like ved Jerusalem, omtrent femten stadier fra byen, 19 og mange av jødene var kommet til Marta og Maria for å trøste dem i sorgen over broren. 20 Da Marta hørte at Jesus kom, gikk hun for å møte ham. Maria ble sittende hjemme. 21 Marta sa til Jesus: «Herre, hadde du vært her, var ikke broren min død. 22 Men også nå vet jeg at alt det du ber Gud om, vil han gi deg.» 23 «Din bror skal stå opp,» sier Jesus. 24 «Jeg vet at han skal stå opp i oppstandelsen på den siste dag,» sier Marta. 25 Jesus sier til henne: «Jeg er oppstandelsen og livet. Den som tror på meg, skal leve om han enn dør. 26 Og hver den som lever og tror på meg, skal aldri i evighet dø. Tror du dette?» 27 «Ja, Herre,» sier hun, «jeg tror at du er Messias, Guds Sønn, han som skal komme til verden.»

37 Men noen av dem sa: «Kunne ikke han som åpnet øynene på den blinde, også ha hindret at denne mannen døde?» 38 Jesus ble igjen opprørt og gikk bort til graven. Det var en hule, og det lå en stein foran åpningen. 39 Jesus sier: «Ta steinen bort!» «Herre,» sier Marta, den dødes søster, «det lukter alt av ham. Han har jo ligget fire dager i graven.» 40 Jesus sier til henne: «Sa jeg deg ikke at hvis du tror, skal du se Guds herlighet?» 41 Så tok de bort steinen. Jesus løftet blikket mot himmelen og sa: «Far, jeg takker deg fordi du har hørt meg. 42 Jeg vet at du alltid hører meg. Men jeg sier dette på grunn av alt folket som står omkring, så de skal tro at du har sendt meg.» 43 Så ropte han med høy røst: «Lasarus, kom ut!» 44 Da kom den døde ut, med

liksvøp rundt hender og føtter og med et tørkle bundet over ansiktet. Jesus sa til dem: «Løs ham og la ham gå!»

Hos 6,1-3:

1 Kom, la oss vende om til Herren! For han som rev i stykker, vil lege oss; han som slo, vil forbinde våre sår. 2 Han vekker oss til liv etter to dager, den tredje dagen reiser han oss opp, så vi kan leve for hans ansikt. 3 La oss lære å kjenne Herren, la oss jage etter å kjenne ham! Han kommer like visst som lyset om morgenen. Han kommer til oss som regnet, lik vårregn som væter jorden.

2 Tim 1,9-12a:

9 Han har frelst oss og kalt oss med et hellig kall, ikke på grunn av våre gjerninger, men etter sin egen vilje og nåde, som er gitt oss i Kristus Jesus fra evighet av, 10 og som nå er blitt åpenbart ved at vår frelser Kristus Jesus kom til jord. Han har gjort ende på døden og ført liv og udødelighet fram i lyset ved evangeliet. 11 For dette er jeg satt til herold, apostel og lærer. 12 Derfor er det jeg lider, men jeg skammer meg ikke, for jeg vet hvem jeg tror på. Og jeg er overbevist om at han har makt til å ta vare på det som er blitt betrodd meg, helt til dagen kommer.

Preken

I dagens prekentekest blir vi ledet inn i en scene hvor det er mange mennesker samlet. Noe dramatisk har hendt; Lasarus, Jesu gode venn, er død og gravlagt. Dette skjedde for fire dager siden. Mange mennesker samler seg om de som er rammet av dødfallet. Også Jesus er der, sterkt berørt; han gråter over at Lasarus er død. Hans disipler er der, og vi møter Marta og Maria, søstrene til Lasarus. Marta den praktiske og foretaksomme, Maria den stille og reflekterende.

Med det samme Marta møter Jesus, kan hun ikke la være å bebreide ham. Han hadde jo vært der noen dager før Lasarus døde, men han og disiplene forlot dem, selv om Lasarus lå syk. ”Hadde du vært her, ville ikke broren min vært død!” Maria er ute av synet. Hun ligger til sengs inne i huset, med flere rundt seg som trøster henne. Men da hun hører at Jesus er der, så kommer hun ut til dem. Også hun bebreider Jesus for at han ikke var der.

Vi kjenner det igjen. Sorgen over at en av våre nærmeste er døde; menneskene som kommer til for

å trøste, bebreidelsene og behovet for å forklare at ting kunne vært annerledes. Men i vår virkelighet så kommer det ingen Jesus for å vekke opp våre døde til nytt liv. Det er et under som er uforståelig for oss, og som er vanskelig å ta inn over seg. Hvordan er det mulig å vekke noen opp fra døden, slik at de fortsetter å leve? Og etter fire dager; hvor liket er i oppråtnelse; det har jo allerede begynt å lukte av ham. Lasarus er jo allerede i graven, som skikken er i varme land. Gravferden skjer innen ett døgn. Så da har Lasarus vært i graven i tre dager allerede.

Det er ikke lett å forstå denne fortellingen bokstavelig, for vi har ikke noe å sammenlikne med, annet enn at vi vet at Jesus gjør undere. Og det blir en sirkelslutning. Men død og begravelse er gjenkjennelig. Det har vi opplevd alle sammen. Menneskemengden som sørger eller deltar av nysgjerrighet. De nærmeste pårørende som er i sorg. Samlingen rundt den døde i begravelsesritualet, eller minnemarkeringene som er blitt så vanlig hos oss når noen dør brått og uventet. Behovet for å være i sammen, gråte i

sammen, holde omkring hverandre, trøste hverandre, tenne lys, og minnes de gode samværene med avdøde. Dette kom veldig nær oss, når de tre søstrene på Kalbakken ble drept i fjor. Sorgen var stor, og fellesskapet i sorgen ble tydelig gjennom samlinger på skoler og i kirker, og med lystenning og blomster utenfor hjemmet deres.

Ved å vekke Lasarus opp fra døden, så opphever Jesus skille mellom liv og død. Vi vet at mange tror og håper sterkt å møte igjen sin avdøde mann, kone eller barn i døden. Dette er også en måte å oppheve skille mellom liv og død. Og når vi samles ved alterringen ved nattverden, så fyller vi bare den halve ringen. Vi tror at den andre halvdel er fylt opp av våre døde medkristne. Vi som levende og de som døde er samlet i det samme fellesskapet av levende og døde. Vi har en felles Guds-sammenheng. Her er det ingen skille mellom liv og død. Og der det ikke er skille mellom liv og død, der blir det evige livet troverdig for oss.

Jesu egen død og oppstandelse viser oss at i vår kristne tro så er skille mellom døden og livet borte.

Livet selv er present, men i en annen dimensjon. Som symbol på oppstandelsen har vi Kristi kors, det korset han ble hengt opp på, og døde på.. Dette korset som ble et åk og et symbol på lidelse og død, et kors som vi ofte opplever som et dødssymbol, men som er det stikk motsatte. Korset er da vitterlig et livssymbol. Bare se på det som skjer ved dåpen, hvor vi blir tegnet med korsets tegn, som et symbol på at vi går ut fra dødens verden og inn i livets verden, som et symbol på vår utgang og vår inngang. Ikke omvendt. Dette korstegnet bærer vi med oss gjennom hele livet, som døpte og kristne, og når vi dør så er kistelokket preget med korstegnet. Jeg tenker at dette også er en overgang fra død til liv. En overgang til den samme Guds-sammenhengen, men i en annen dimensjon. En dimensjon hvor vi kan møte våre avdøde, som vi har savnet gjennom livet. Mennesker som kom bort for oss så alt for tidlig.

Jesu sier det selv; den som tror på meg skal leve om han selv dør. Og hver den som lever og tror på meg, skal aldri i evighet dø. Her er det ingen skiller mellom liv og død. Og er det ingen død, så

er det heller ingen frykt for døden. Da kan vi leve i visshet om at vi lever om vi så er død. Her er det trøst, håp og visshet for at døden er opphevet. Da kan vi også leve i visshet om at livet selv er det sentrale for livet vårt. Ikke frykten for døden, som vi har så lett for å ta til oss. Døden på korset er ikke et perspektiv vi skal leve i. Vi skal leve i oppstandelsens lys, og la Krist lys skinne opp i livene våre.

Vi har mye å glede oss over i livet vårt. La oss gjøre det i forvissning om at Jesus fører oss til det sanne livet; der døden ikke finnes, men der vi står opp til nytt liv igjen og igjen. Det er evangelium; det er godt nytt!

Ære være Faderen og Sønnen og DHÅ, som var er og blir en sann Gud fra evighet og til evighet.

Forbønn